

taget Hensyn til Folketingets Afstemning, da denne Sag sidste Gang var til 2den Behandling her i Salen. Det da foreliggende Lovforslag, som jeg maaske i Korthed kan betegne som det Rumpske — ganske vist vedkendte Rump sig ikke Faderskabet til det og Udvalget heller ikke, ingen vilde være Fader til det, men det var under Rumps Ægide, at det kom frem — indeholdt, som bekendt, Bestemmelse om en Bødestraf, hvorefter en Mand kunde idømmes en Bøde af ca. 100 Kr., saafremt han vedkendte sig et Tilnavn, som ikke var indregistreret, altsaa f. Eks. modtog et Brev med dette Navn eller svarede paa Tiltale, naar han nævnedes med dette Navn. Bestemmelsen om denne Bødestraf blev udstemt af Folketinget, og Justitsministeriet har taget Hensyn til Folketingets Afstemning, saaledes at det ikke paa ny har søgt at opstille en kunstig Grænse for Sprogbrugen, en Grænse, som umuliggør Befolkningens Benyttelse af Tilnavne, og som vilde gribe ret alvorlig ind i Befolkningens private Liv. Det er, som sagt, Fordelen ved Lovforslaget, at man har taget Hensyn til Folketingets tidligere Afstemning, og at man har forelagt os et Lovforslag, som tillader Udstedelsen af Navnebeviser uden forudgaaende vidtløftig Undersøgelse, og hvis Realisation ikke koster meget. Man har fra anden Side indvendt, at Lovforslaget var umuligt, fordi enhver Navnelovgivning burde gaa ud paa, at de, som høre sammen, nødvendigvis ogsaa faa samme Navn, og at de, som ikke høre sammen, ikke bør have samme Navn. Nu ere Doktriner naturligvis noget meget rart, men en doktrinær Lovgivning er noget højst uheldigt, naar det drejer sig om en Lovgivning, der stadig kommer i Berøring med hele det praktiske Liv. Hvad skulde det sige, at alle af samme Slægt skulle have samme Navn, og at to Slægter ikke skulle have samme Navn, men at enhver som helst Slægt skal have sit særskilte Navn? Hvorvidt vil man gaa i saa Henseende? Vil man udstrække det til den juridiske Grænse for Familiebegrebet, eller vil man strække det ud i en Uendelighed? Hvorfor da ikke gaa saa langt tilbage, som man kan gaa? Da vi efter Forlydende alle skulle nedstamme fra Eva, hvorfor saa ikke simpelthen løse Spørgsmaalet saaledes, at alle Danske skulle fremtidig døbes med Navnet Evasøn? Saa vilde det, som hører sammen, komme sammen, og vi behøvede saa ikke her at bekymre os videre om at komme ind paa en Drøftelse af det foreliggende Emne. —

Ministeren har i sit Lovforslag indsat en Bestemmelse om, at der skal udarbejdes en Fortegnelse over Navne, som stemme med dansk Sprogtone. Denne Bestemmelse tiltaler mig i særlig høj Grad, og jeg maa som afsluttende indledende Bemærkning i den Henseende henlede den højtærede Ministers Opmærksomhed paa, om det ikke vilde være heldigt at have lidt Øje med de Indstillinger, som ske fra Genealogisk Institut. Vi, som stadig se, at Justitsministeriet efter Genealogisk Instituts Indstilling har givet den og den Bevilling til at føre det og det Navn, finde imellem disse Navne Navne med fuldstændig engelsk og tysk Klang og Navne med en Klang, som ingensteds høre hjemme, vilkaarlige Navne, som maaske ere ganske genialt lavede af en Mand, som interesserer sig for Emnet, men ikke paa nogen Maade stemme med dansk Sprogtone. Det er dog en Behagelighed, naar man møder f. Eks. et Forfatternavn, at kunne se, at vedkommende hører hjemme i Norden, eller, hvis man i Udlandet støder paa et Navn, at kunne se alene paa det, at vedkommende hører hjemme i Norden. Nu sidder i Øjeblikket Justitsministeriet og forsyner os efter Genealogisk Instituts Indstilling med Navne som Marston og andre, jeg husker ikke hvilke Navne der ere komne frem for nylig. Det stemmer ikke ganske med Ministerens eget Ønske om, at Fortegnelsen skal omfatte de Navne, som stemme med nordisk Sprogtone.

Jeg skal saa efter disse faa indledende Bemærkninger gaa over til at omtale det Hovedpunkt, som skiller den ærede Ordfører fra Udvalgets Flertal. Som ærede Medlemmer allerede ere blevne gjorte opmærksomme paa, drejer Striden mellem Udvalgets Flertal og Mindretal sig om Ændringsforslag Nr. 9. Dette Ændringsforslag gaar ud paa, at Navne, der indtage en mere fremtrædende Plads i Rigets Historie, og nordiske Stednavne, som vides knyttede til enkelte Slægter, maa ikke optages i Henhold til § 2, Nr. 1, ved Navnebevis. Mon der ikke der skulde være en lille formel Fejl fra den ærede Ordførers Side. Mon det blot er i Henhold til § 2 Nr. 1, skulde det ikke ogsaa være i Henhold til § 2, Nr. 3, og i det hele taget de øvrige Numre? (Afbrydelse af *Høgsbro*). Meget vel. I dette Ændringsforslag Nr. 9 findes altsaa denne Bestemmelse: „samt over saadanne nordiske Stednavne, der vides knyttede til enkelte Slægter“. Maa jeg nu minde Tingets ærede Medlemmer om de to Hovedfordele ved Lovforslaget,